

MANIFEST:

MALLORQUINS D'ADOPCIÓ A FAVOR DE LA LLENGUA PRÒPIA

Els signants d'aquest manifest som mallorquins i mallorquines d'adopció, i d'elecció: hem nascut fora de Mallorca, o tenim orígens familiars fora de Mallorca, i no tenim el català com a primera llengua (és a dir, com a llengua *materna*). Però ens hem volgut integrar plenament en aquesta terra, i per això hem decidit adoptar la llengua pròpia de l'illa com a llengua d'ús habitual. A més, aspiram que el mallorquí sigui la llengua comuna, de trobada, de tots els ciutadans de Mallorca, independentment dels orígens de cadascú.

La nostra experiència personal és important. El procés pel qual hem adoptat el català com a llengua d'ús habitual ens ha enriquit com a persones: ens ha permès relacionar-nos d'una manera més propera amb la resta de mallorquins, i ha facilitat la nostra integració en la comunitat. Alguns de nosaltres hi hem hagut de dedicar esforços importants (sense oblidar la paciència que han hagut de tenir molts mallorquins, catalanoparlants d'origen, amb nosaltres). Però, sens dubte, són esforços que han valgut la pena. Ara estimam més Mallorca, i estimam més aquesta llengua que fa uns anys no xerràvem (en alguns casos, ni tan sols sabíem que existia).

Ara parlem més d'una llengua: som bilingües (o trilingües), i estam orgullosos de ser-ho. Ho deim clarament: el bilingüisme, el coneixement de les llengües en general, és un element de riquesa per a qualsevol persona.

Ara bé, també deim en veu alta i clara que no volem que ningú parli en el nostre nom. Nosaltres, que sí som bilingües, no volem que uns altres (que potser no ho són) utilitzin el *bilingüisme* com a excusa per agredir una llengua que també és la nostra llengua. Perquè el nombre de llengües que parla una persona no té res a veure amb l'estatus jurídic dels idiomes en un territori determinat. L'argument del *bilingüisme* no pot ser excusa per justificar la desigualtat legal entre dues llengües. En el cas de Mallorca i de les Illes Balears, no ha de servir per justificar la superioritat jurídica del castellà per damunt del català (cal recordar que la Constitució i l'Estatut consagren el deure de conèixer el castellà, mentre que conèixer el català –encara– només és un dret).

Ara que els actuals governants, esperonats pels sectors més intolerants d'aquesta societat, pretenen atacar, o rebaixar, l'estatus legal de la llengua pròpia d'aquesta terra, nosaltres afirmam que també ens sentim atacats i rebaixats. Perquè els intents de devaluar el mallorquí devaluen també els esforços que hem fet per integrar-nos en aquesta societat. Això ens entristeix, i ens sembla profundament injust.

Nosaltres ens demanam: per què els actuals governants fan tant de cas a aquelles persones que, malgrat viure i treballar a Mallorca, es neguen a viure plenament la mallorquinitat perquè viuen d'esquena a la llengua pròpia de la terra que els acull? Per què escolten més aquelles persones dominades per sentiments de por, d'odi i d'exclusió, que unes altres persones que tenim una

actitud i una experiència més positives, que estimam aquesta terra, la seva gent i la cultura pròpia, i que mai no hem sentit que la defensa de la llengua catalana fos motiu per excloure ningú? L'actitud dels actuals governants envers la llengua no és només injusta, és també molt irresponsable. L'odi i la por només generen més odi i més por.

Per tot això, demanam als diputats i diputades del Parlament que actuïn amb responsabilitat i no aprovin el projecte de llei de modificació de la funció pública que rebaixa l'oficialitat del català. També demanam al Govern que recuperi el consens que ha imperat en aquesta terra des de l'aprovació de la llei de normalització lingüística, ara fa més de 25 anys. Nosaltres, com a ciutadans que hem adoptat la llengua pròpia, potser som especialment conscients que les raons que varen motivar l'acord que va fer possible aquella llei continuen perfectament vigents: la desigualtat en què es troba el mallorquí respecte del castellà, i a la qual va fer referència el president del Parlament en el discurs institucional amb motiu del Dia de les Illes Balears, es manté. I, per tant, també es manté la necessitat d'oferir tot el suport a la llengua catalana. La nostra experiència demostra que si s'aborda la qüestió lingüística des del consens, la inclusió, l'estima, el respecte i l'esperit integrador, els fruits seran positius per tothom.

SIGNANTS:

Marisa Goñi Sanzberro, periodista
Lorenzo Bravo, activista sindical
Lluís Ballester Brage, professor de Ciències de l'Educació
Luca Bonadei, actor
Pere Polo, activista sindical
Doro Ballermann, activista a favor de la llengua
Toni Baos, professor i activista sindical
Saïda Souddoki, integradora social i traductora
Demetrio Peña Collado, empresari jubilat
Xesc Ramis Trujillo, funcionari de serveis generals i activista sindical
Ander Zurimendi, periodista
Guillem Balboa, periodista
Madiop Diagne, filòleg i militant a favor de les persones immigrades
Albert Abad, estudiant i activista estudiantil
Rafel Gallego, periodista i empresari
Mahécor Mbengue, historiador
Satximi Sasaki
Raixid Faraj, activista a favor de la llengua
Natàlia Blanes Quist, periodista
Abdulrahman Kazee Muchina, Yela, artista
Cristina Sánchez Bernardo, periodista
Dick Fleming, jubilat
Daniela Juárez, química i doctora en ciència i tecnologia dels aliments
Lucy Collyer, geògrafa
David Jordi Llobet, periodista